

Наречена

КУПИТИ

Про книгу

Книга «Наречена» — це Paranormal Romance від письменниці Алі Гейзелвуд. Мізері Ларк використовують як інструмент боротьби за владу. Дівчина — донька впливового, безжалісного вампіра, який входить до ради вищих істот. Можновладець планує змусити доньку взяти шлюб зі смертельним ворогом, щоб відновити мир між кланами. Головна героїня не зацікавлена в політичному альянсі, однак коли вона дізнається, хто стане її нареченим, то змінює свою думку.

Майбутній чоловік головної героїні — Лоу Морленд, лідер перевертнів, і він точно знає, що відбулося з близькою подругою Мізері. Людська дівчина Серена раптово зникла, а Ларк прагне з'ясувати, хто до цього причетний. Відтак головна героїня погоджується на союз, але тільки задля того, щоб бути ближче до потенційного злочинця й провести розслідування...

Пролог

Цей шлюб буде проблемою.

Вона буде проблемою.

Ця війна між нами — війна між Вампірами та Вовками — почалася кілька століть тому із брутальних та насильницьких ескалацій, що досягли кульмінації серед потоків різнобарвної крові та закінчилися тортом із вершковим кремом того дня, коли я вперше зустріла свого чоловіка.

Так сталося, що цей день також був днем нашого весілля.

Не зовсім те, про що мрієш із дитинства. Однак я не мрійниця. Я лиш один раз задумувалася про шлюб, ще давно, у похмурі дні свого дитинства. Після кількох надто суворих покарань і невдало виконаної спроби вбивства, ми із Сереною розробили план великої втечі, який складався з методів відволікання уваги за допомогою піротехніки, викрадення машини нашого репетитора з математики та тицання середніх пальців нашим вихователям через дзеркальце заднього огляду.

— Ми заскочимо до притулку для тварин та заберемо якогось кудлатого пса. Візьмемо Slurpee' для мене та крові для тебе. Навіки зникнемо на території Людей.

— А мене туди пустять, якщо я не Людина? — запитала я, хоча це було найменшою перешкодою для нашого плану. Нам обом було по одинадцять років. Жодна з нас не вміла водити. Міжвидовий мир у Південно-західному регіоні буквально залежав від того, що я зайвий раз не смикалася.

— Я за тебе поручуся.

— Цього буде досить?

— Я одружуся з тобою! Вони повірять, що ти Людина — моя Людська дружина.

Здавалося, що це освідчення було цілком прийнятне.

Тому я серйозно кивнула та вимовила:

— Я приймаю твою пропозицію.

Проте це було чотирнадцять років тому, і Серена так і не одружилася зі мною. Власне, її давно вже нема поруч.

Я тут сама, наодинці з цілою купою маленьких сувенірів для весільних гостей, сподіваючись, що ці гостинці відвернуть їхню увагу від того, що не було кохання, генетичної сумісності або ж навіть попереднього знайомства між мною та нареченим.

Я таки намагалася влаштувати зустріч. Запропонувала своїм людям, щоб вони запропонували його людям, щоб ми пообідали разом за тиждень до церемонії. Випили кави за день до неї. Склянку води з-під крана зранку перед весіллям — що-небудь, аби уникнути питань на взір

«Як справи?» перед весільною розпорядницею. Моє прохання передали раді Вампірів, і результатом цього став телефонний дзвінок від помічника одного з її членів. Він зумів водночас надати своєму тонові голосу ввічливості та сильно натякнути на те, що в мене зірвало дах.

— Він — Вовк. Дуже могутній та небезпечний Вовк.

Одна лиш логістика забезпечення охорони для такої зустрічі була б...

— Я виходжу заміж за цього небезпечного Вовка, — рівним тоном зауважила я, і той сором'язливо прокашлявся.

— Він — Альфа, міс Ларк. Він надто зайнятий, щоб ходити на зустрічі.

— Зайнятий... чим?

— Вовчими справами, міс Ларк.

Я уявила, як він цілими ночами вис на місяць, і стонула плечима.

Минуло десять днів, і я досі не зустріла свого нареченого. Натомість я перетворилася на проєкт — такий, що вимагає скоординованих зусиль спеціалістів з різних галузей, щоб надати мені вигляду Людини, з якою можна одружитися. Майстриня з манікюру перетворює мої нігті на рожеві овали. Косметолог з насолодою мене мої щокі. Перукар дивом приховує мої загострені вуха під плетивом білявих кісок, а візажист малює нове обличчя поверх мого, щось цікаве та витончене, підкреслюючи мої вилиці.

— Це мистецтво, — кажу йому, вивчаючи контуринг у дзеркалі. — Вам мусять надати грант Гуттенгайма.

— Я знаю. І це ще не все, — докірливо відповідає він, а тоді вмочує великий палець у баночку з темно-зеленою фарбою та проводить ним по внутрішньому боці мого зап'ястя. Біля основи мого горла. На моїй потилиці.

— А що це?

— Просто трішки кольору.

— Для чого?

Пирхання.

— Я посмикав за ниточки та дослідив звичаї Вовків. Вашому чоловікові сподобається.

Він відпливає геть, залишивши мене наодинці з п'ятьма дивними позначками та новісінькою структурою обличчя. Я втискаюся в костюм нареченої (стилістка благала мене не називати його комбезом), а тоді по мене приходить мій брат-близнюк.

— Маєш приголомшливий вигляд, — беземоційно та недовірливо каже Овен і примружує очі так, немовби я фальшива десятидоларова купюра.

— Це було командне зусилля.

Він жестом вказує мені йти за ним.

— Сподіваюся, вони заодно й провакцинували тебе від сказу.

Церемонія мала бути символом миру. Саме тому мій батько люб'язно продемонстрував свою довіру та наполіг на невеличкій деталі у вигляді озброєної охорони, що складатиметься лише з Вампірів. Вовки відмовилися, що призвело до кількох тижнів перемовин та майже розриву заручин, і зрештою до єдиного рішення, яке могло б зробити всіх однаково нещасними: напхати церемонію Людьми.

Атмосфера буває напружена, а буває отака. Одна локація, три види істот, п'ять століть конфлікту та нуль віри в хороше. Здається, що чоловіки в чорних костюмах, які супроводжують нас з Овеном, розриваються між тим, щоб нас захищати чи просто власноруч убити, аби покінчити з цим усім. Вони не знімають окуляри від сонця в приміщенні та бурмочуть у свої рукави напрочуд смішні кодові слова: «Кажан залітає до церемонійної зали. Повторюю, Кажан тут».

Рекомендована література

Грішник. Книга 2

Тисяча друзок. Книга 2

Плоть і вогонь. Книга 3:
Вогонь у плоті

Запізно

Скажи, що
присягаєшся

Двір шипів і троянд

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ